

П. И. Чајковски

Крцко Орашчић

Балет за децу и одрасле који нас води у свету бајки, безбрижност и њиховој весељу.

Ана Ђурић и Андреј Колчериу

Петар Иљич Чајковски

Крцко Орашчић (Шелкунчик)

балет у два чина

Либрето: Маријус Петипа, по мотивима бајке Е. Т. А. Хофмана *Шелкунчик* и *Краљ мишева*,
верзија Александра Диме Сина

Кореограф и редитељ: **ЕЛДАР АЛИЈЕВ** (Eldar Aliev), САД

Диригент: **МИКИЦА ЈЕВТИЋ / АЛЕКСАНДАР КОЈИЋ**

Сценограф: **ОЛГА ЋУРЂЕВИЋ**

Костимограф: **МИРЈАНА СТОЈАНОВИЋ МАУРИЧ**

Асистент кореографа: БОРИС ЛАДИЧОРБИЋ

Репетитори: ОКСАНА СТОРОЖУК, МИЛАН ЛАЗИЋ, МАЈА ГРЊА,
ВЕСНА БРКИЋ, БОРИС ЛАДИЧОРБИЋ

Наставнице Балетске школе: Лариса Гајић, Маријана Пенковић, Јована Лалић, Сања Фелбапов

Учествују: ОРКЕСТАР и ДЕЧЈИ ХОР СНП-а

Концертмајстори: Владимир Ћуковић, Сергеј Шаповалов

Дечји хор припремила: Верица Пејић

Корепетитори: Дејан Бркић, Димитрије Бељански

Тонски сарадник: Предраг Петрушевски

Инспицијенти: Тања Цвијић, Иван Свирчевић, Сања Миланов

Дизајнер светла: Марко Радановић

УЛОГЕ:

Вила Шећера..... АНА ЂУРИЋ / ЛАНА СТОЈАНОВИЋ / РАЈНА РЕМОВИЋ
Крцко ђринц АНДРЕЈ КОЛЧЕРИУ / САМУЕЛ БИШОП / МИЛАН ИВАН
Дроселмејер ДАВИД ГРУОСО / ИВАН ЂЕРКОВИЋ
Клара..... МИЊА ЈОКАНОВИЋ / РАЈНА РЕМОВИЋ / СОЊА БАТИЋ
Краљ мишева..... БОЈАН РАДНОВ / ВАСИЛИЈ СОБОЉЕВ
Рајшилда МИНА РАДОВИЋ / МИЛЕНА КРКОТИЋ / КАТАРИНА ЗЕЦ
Госпођа Шјалбаум... ВЕРИЦА КОЗАРЕВ КЛАРИЋ / ЈЕЛЕНА ВУКАДИНОВИЋ / БОЈАНА МАТИЋ
Господин Шјалбаум ДАВИД ГРУОСО / ЂУЛИО МИЛИТЕ / МИХАИЛ СЕРГЕЈЕВ
Баба БРАНКА ГЛИГОРИЋ / ЉИЉАНА ЈОКАНОВИЋ
Деда ИВАН ЂЕРКОВИЋ / РАНКО ЛАЗИЋ
Фриц..... НИКОЛА СТАМЕНОВИЋ / АЛЕКСАНДАР ЂУРЂЕВИЋ
Лујка Вила Шећера..... АНА ЂУРИЋ / ЛАНА СТОЈАНОВИЋ / РАЈНА РЕМОВИЋ
Крцко ђринц лушак..... СОЊА БАТИЋ / ЈОВАНА ДАЦИН / ОЛГА ВРБАШКИ
Крцко војник лушак ЈЕЛЕНА ДАНГУЗОВ / АЈАКА САИТО / МЕЛИСА БРОЋИН
Шјанска цира КАТАРИНА КЉАЈИЋ / МИЛЕНА КРКОТИЋ / МИНА РАДОВИЋ
ДАВИД ГРУОСО / НАОЈУКИ АЦУМИ / АЛЕКСАНДАР БЕЧВАРДИ
Арајска цира..... КАТАРИНА КЉАЈИЋ / ОЛГА АВРАМОВИЋ / КАТАРИНА ЗЕЦ
БОЈАН РАДНОВ / ЗОРАН ТРИФУНОВИЋ / ВАСИЛИЈ СОБОЉЕВ
Кинеска цира АЈАКА САИТО / МЕЛИСА БРОЋИН / ОЛГА ВРБАШКИ
НАОЈУКИ АЦУМИ / ЗОРАН ТРИФУНОВИЋ / ЂУЛИО МИЛИТЕ
Руска цира..... МИЛЕНА КРКОТИЋ / ЈЕЛЕНА ДАНГУЗОВ / МЕЛИСА БРОЋИН
МИЛАН ИВАН / НАОЈУКИ АЦУМИ / ЗОРАН ТРИФУНОВИЋ / НИКОЛА СТАМЕНОВИЋ
Краљица: Верица Козарев Кларић / Јелена Вукадиновић / Бојана Матић
Краљ: Ђулио Милите / Иван Ђерковић / Марко Иван

Ансамбл: Госпои на забави код Кларе и Фрица: Милана Балаж, Олга Врбашки,
Зорана Димитријевић, Миленица Јовић, Јелена Марковић, Бојана Матић, Ирена Месарош,
Бојана Митић, Ивана Нанић Сувачаревић, Станислава Николић, Ивана Прибић, Надежда Салак,
Љубица Селаковић Бандић, Лаура Шпиндел, Станислава Николић, Дмитриј Арбузов,
НАОЈУКИ АЦУМИ, Александар Бечварди, Марко Иван, Ђулио Милите, Бојан Раднов,
Михаил Сергејев, Василиј Собољев, Зоран Трифуновић

Велики мишеви: Олга Врбашки, Милица Јелић, Миленица Јовић, Јелена Милошев,
Станислава Николић, Христина Станковић, Марија Трифуновић, Ивана Трпчевић,
Јана Черепанова, Теодора Шпер, Лаура Шпиндел

Служавке: Маријета Вираг, Биљана Бабијановић

Пахуљице, Валцер цвећа: Олга Аврамовић, Соња Батић, Мелиса Брођин, Олга Врбашки, Соња Гаврилов, Јелена Дангузов, Јована Дацин, Катарина Зец, Милица Јелић, Миленица Јовић, Миња Јокановић, Катарина Кљајић, Милена Кротић, Јелена Милошев, Станислава Николић, Сања Павић, Мина Радовић, Рајна Ремовић, Ајака Саито, Христина Станковић, Лана Стојановић, Марија Трифуновић, Ивана Трпчевић, Јана Черепанова, Теодора Шпер, Лаура Шпиндел, Дмитри Арбузов, Наојуки Ацуми, Александар Бечварди, Милан Иван, Михаил Сергејев, Василиј Собољев, Зоран Трифуновић

Деца на забави код Кларе и Фрица, Харлекин, Колумбина, Лујка, Пјеро, Мишићи, Војници и Пажеви*:

Лена Бандић, Јана Боровчанин, Тијана Грковић, Милана Гужвица, Милица Ђерић, Валентина Лазетић, Александра Миросављевић, Лена Михајловић, Марина Радованац, Ирис Стојановић, Лаура Судаков, Роман Баринов, Петра Бељански, Сара Вилотијевић, Марија Вукашиновић, Тара Мандић, Ана Матић, Реља Матић, Смиљана Попов, Катарина Рељин, Емилија Старцева, Стела Струхарик, Емина Турковић, Мирјана Шарић, Сунчица Ђорђевић, Тара Јанковић, Нина Лукић, Теа Маричић, Јана Тодић, Ермин Хајтић, Лана Шабић, Полина Шћукина, Софија Шкорић, Даница Меркулов, Тиа Вујичић, Нина Шерстјук, Наталија Владуљев, Мона Драговић, Мона Фодор, Ива Костић, Алексија Петровић, Катарина Павловић, Тара Бркић, Милица Маринковић, Маша Шаро, Нина Шерстјук, Ива Војновић, Катарина Ђерић, Милана Кнежевић, Нађа Николић, Анђела Поповић, Елена Свирчевић, Сташа Симсић, Мина Сиц, Јана Стефановић, Софија Шкорић, Тијана Дасовић, Ана Елизаркова, Милица Ђорђевић, Николина Мандић, Ана Шаро, Калина Шарчевић

* Ученици Балетске школе Нови Сад

Маска лутке Крцко, војник: Милица Комазец Грбић
Маске, мишеви: Шандор Сарваш
Дијадема Виле Шећера: Невен Михаић
Дечије маске, реквизита: Мирјана Стојановић Маурић
Мађионичарски трикови: Атила Вујовић
Асистент сценографа: Нада Даниловац
Асистент костимографа: Снежана Хорват
Мајстор светла: Ђорђе Бедов

Најбољије захваљујемо Ђ. Норману Тарнеру на подршци и помоћи, а посебно на преданости и креативности уложеној у рад на представи „Крцко Орашчић“. Такође, захваљујемо родитељима, учитељима и наставницима, директорки и колегију Балетске школе из Новог Сада.

ПРЕМИЈЕРА: 23. децембар 2011, сцена „Јован Ђорђевић“, 19.00

Представа траје два сата, с једном паузом.

Декор, костими и остала сценска опрема израђени су у радионицама Српског народног позоришта.

ПЕТАР ИЉИЧ ЧАЈКОВСКИ (Пётр Ильич Чайковский)

Рођен у Воткинску на Уралу 1840. године. Мада је још у родитељском дому дошао у додир с музиком, и заволео је за читав живот, студира у Петрограду правне науке и 1859. ступа у службу у Министарство правосуђа. Ипак, 1862. се уписује на петроградски Конзерваторијум, где је учио композицију код Антона Рубинштајна. Годину дана касније заувек напушта правничку службу, да би се потпуно посветио музици.

Године 1866. прелази из Петрограда у Москву и пуних једанаест година на Конзерваторијуму предаје теорију музике. У то време веома много и напорно ради – као композитор, педагог, музички писац и критичар. Осетљиве природе, склон разочарањима

и осећању злог фатума који управља људским животом, Чајковски тежи независном животу и стварању. То му својом материјалном помоћи омогућује богата љубитељка његове музике Надежда фон Мек с којом га веже дугогодишње пријатељство, иако се никада нису лично упознали.

Напустивши место професора на Конзерваторијуму у Москви, Чајковски се сав посвећује композиторском раду. Његова слава све више расте у Русији и у читавом свету. Године 1893. на врхунцу стваралаштва, умире од колере у 53. години.

Дело Чајковског веома је обимно и разноврсно. Компонувао је десет опера (међу којима су *Евђеније Оњегин* и *Пикова дама*, ремек-дела која се и данас изводе на светским оперским сценама), три балета (*Лабудово језеро*, *Ушћавана лејошница*, *Шчелкунчик* / *Крцко Орашчић*), шест симфонија (од којих четврта, пета и шеста не силазе с репертоара симфонијских оркестара широм света) и велики низ симфонијских радова програмског карактера, концерата, свита, клавирских и камерних дела и песама. Својим делима – која се одликују мајсторством форме, богатством хармоније, распеваношћу мелодијских линија и непосредношћу музичког говора – Чајковски је изразио и дочарао веома различита људска осећања и расположења, од најнежније лирике до снажне драматике. Тим делима Чајковски се уврстио међу највеће руске и светске композиторе друге половине XIX века.

КРЦКО ОРАШЧИЋ – ШЧЕЛКУНЧИК

Трећи и последњи балет великог композитора П. И. Чајковског, *Крцко Орашчић* или *Шчелкунчик* (према руском називу) дело је које – не само симфонијском драматичношћу своје музичке основе, него и неодољивим шармом бајке – представља изазов за сваки балетски ансамбл који негује традиционални репертоар. Тај балет се већ више од једног века изводи у целом свету, у различитим верзијама, које мање или више одступају од оне, оригиналне, која је први пут представљена публици у Маријинском театру у Петербургу 6. децембра 1892. При томе се настоји да се у режијском, кореографском и сликарском поступку та љупка балетска бајка обогати и надгради да би, на одређени начин, била занимљивија савременом гледаоцу.

Либрето *Крцка Орашчића* сачинио је чувени кореограф Маријус Петипа, према мотивима Хофманове бајке – *Крцко Орашчић* и *Цар мишева*, а и на основу оригиналне прераде те бајке, коју је дао Александар Дима, син. Либрето се састоји од две, по стилу и уметничким обележјима сасвим различите целине. Први део је више заснован на првобитном литерарном извору, док је други – „царство посланица” – плод маште искусног балетмајстора. /.../

По својој звучној монументалности и „танцовалности” посебно се издвајају *Валцер цвећа* и велики класични па де де (*pas de deux*) протагониста. Обе те музичке целине представљају најлепше примере симфонизације балетске музике, коју је остварио Чајковски, достижући снажну емоционалност, раскошну мелодичност и богатство ритмова какву имају његова *Шешиа*, патетична, симфонија или опера *Пикова дама*. Та ризница лепоте, мисаоности и осећајности, која је садржана у балету *Крцко Орашчић*, пружа готово безбројне могућности балетским уметницима – кореографима, балеринама и играчима, а и позоришним сликарима. Сасвим је извесно да и они који ће тек ступити на балетску сцену неће занемарити тај балет, те ће својим свежим и савременим интерпретацијама ту старинску балетску бајку учинити увек радо гледаном и у модерним временима.

Милица Зајцев, *Ошкривамо шајне балеши*, Прометеј, Нови Сад, 1996.

Бранка Глигорић, Иван Ђерковић и ансамбл Балета

КРЦКО ОРАШЧИЋ

РЕЧ КОРЕОГРАФА ЕЛДАРА АЛИЈЕВА

Веома ми је драго због указаног поверења да режирам балет *Крцко Орашчић* на сцени вашег позоришта и верујем да ће тај посао бити успешан и да ће донети очекивани резултат.

На самом почетку, рад на овој режији није ми био једноставан, јер сам себи поставио циљ да створим представу која неће личити на већ постојеће верзије, ни у погледу кореографске лексике нити по концепцији, и зато је, а у вези с тим циљем, писање новог либрета постало неодојиви део овог посла. Желео бих да сваки гледалац у сали доживи представу на свој начин: старија генерација – из угла главног јунака представе Дроселмејера, човека који верује у лепо и ту веру преноси на друге, а који је томе посветио цео свој живот; средња генерација – из угла Кларе, тинејџерке, која прави своје прве,

несигурне кораке у животу, која се сусреће с добром и злом и која је спремна да брани правичност по сваку цену; а да најмлађи једноставно уживају у прекрасној бајци која ће их прожимати уз помоћ најтананијих врста уметности: музике и игре. Један од најтежих циљева, које сам себи поставио, био је: у највишем могућем степену дочарати генијалну музику Петра Иљича Чајковског, њено видљиво остварење кроз балет на сцени. Жељно се надам да се моја идеја остварила и да ће гледалац добити истинско задовољство од ове представе.

Хтео бих да изразим дубоку захвалност управи Позоришта и Балета, ауторској екипи и свим радницима из позоришних радионица који су учествовали у овом пројекту, захвалност за подршку и помоћ у реализацији мојих идеја, и наравно, посебно „хвала“ дивним уметницима балетског ансамбла и репетиторском тиму који је истрајао у савладавању свих потешкоћа овог доста сложеног кореографског и глумачког текста представе.

Надам се да ће представа у нашој режији дуго и срећно живети на сцени вашег изузетног позоришта.

Од срца,

ЕЛДАР АЛИЈЕВ (Eldar Alijev) - Међународну репутацију стекао је као играч, кореограф и уметнички директор. Осим што је играо све велике роле класичног репертоара, имао је срећу да ради са неким од највећих савремених кореографа, као и са најистакнутијим балеринама нашег времена. Солистима Балета Киров придружио се 1979. године, где је био првак 13 година,

омиљени играч и најтраженија гостујућа звезда. Гостовао је у преко 40 земаља и играо у најпрестижнијим светским позориштима. Пlesaо је у бројним трупaма, укључујући Бољшој Балет и Аустралијски Балет. Редовно је наступао на гала вечерима у Немачкој, Јапану, Канади и САД-у, чије је држављанство добио 1992. Две године касније постао је уметнички директор Интернационалног балета, где је остварио велики број изванредних улога.

Рад наставља као кореограф и педагог у истакнутим трупaма као што су: Бостонски Балет, Национални Балет Кине, Национални Балет Канаде, Шведски краљевски Балет, Мађарски национални Балет, Универзални Балет Кореје и *Gala des Etoiles* у Монтреалу, где је уметнички саветник и педагог. Његова инвентивна и чаробна верзија новогодишњег класика, *Крцка Орашчића*, постала је омиљена представа у САД-у, у театрима и на телевизији.

Крцко војник лутак, Краљ мишева, ансамбл Балета и ученици Балетске школе

САДРЖАЈ

Пролог: Старац, уморан и малодушан, полако хода по својој соби. У њему препознајемо писца Е. Т. А.Хофмана тек када осети налет креативне енергије и надахнуће да напише нову причу. Када почне да ради, његова жива машта нас преноси у дом породице Шталбаум. Радња је замрзнута и Хофман се припрема да нађе главног јунака. Види нешто посебно у једној девојци. Њој додељује улогу Кларе, а себи улогу тајанственог Дроселмејера.

Први чин: Породица Шталбаум и њихова деца, Клара и Фриц, приређују у својој кући прославу Божића. Усред славља, забаву прекида изненадни долазак господина Дроселмејера. Као и обично, он одушевљава госте дивним поклонима и чаробним играчкама. Дроселмејер окупља децу и помоћу лутака у природној величини прича им бајку о Крцку Орашчићу и Вили Шећера.

Крцко Орашчић и Вила Шећера - У далекој земљи по имену Краљевство слаткиша, живели су згодни принц Крцко Орашчић и Вила Шећера. Њих двоје су били веома заљубљени једно у друго и с нестрпљењем су ишчекивали дан када ће се венчати. Уочи дана њиховог венчања, Краљицу мишева Ратилду обузме љубомора јер она није била ни лепа ни заљубљена. Ратилда је из ината покушала да украде лепоту Вили Шећера, али ју је принц Крцко Орашчић спречио. Љута на принца, Ратилда баци на њега зле чини и претвори га у ружног дрвеног Крцка Орашчића.

Након Дроселмејерове приче, сва деца се враћају на забаву, осим Кларе. Ћерка Шталбаумових је девојчица романтичне душе и не може да поднесе помисао да је Принц раздвојен од своје истинске љубави. Она пита Дроселмејера да ли би некако могла да помогне принцу Крцку Орашчићу. Дроселмејер каже Клари да може да му помогне ако је спремна да прође кроз велика

Ансамбл Балета

искушења и даје јој лутку Крцка Орашчића. Кларин несташни млађи брат, љубоморан због пажње која је посвећена његовој сестри, сломи лутку. Дроселмејер оставља лутку испод јелке и забава се наставља.

Пошто те вечери није могла да заспи, Клара око поноћи силази да провери да ли је њена лутка тамо, али је изненади група великих мишева. Мишеви нападају Клару и у тренутку када је она спремна да жртвује свој живот због Крцка Орашчића, појављује се Дроселмејер. Задивљен Кларином храброшћу, Дроселмејер је учи како да користи чаролију. Он потом нестане једнако брзо као што се појавио и Клара се суочава са следећим искушењем. У тренутку када се Краљ мишева спремао да порази Крцка Орашчића, Клара прикупи сву своју снагу и храброст и савлада подлог глодара. Ратилдине чини су разбијене, Крцко Орашчић поприма људско обличје и поново постаје згодан принц. Вечно захвалан Клари, Крцко Орашчић је води да јој покаже невероватно Краљевство слаткиша.

Други чин: Дроселмејер, који поседује неограничену снагу списатељске маште, припрема Краљевство слаткиша за Кларину посету и нестaje пре него што она стигне. Принц Крцко Орашчић упознаје Клару са Вилом Шећера, Краљем и Краљицом. Почине церемонија венчања, током које играчи изводе низ плесова. Након шпанске, источњачке, кинеске и руске игре долазе Мали пастири. Следи величанствени Валцер цвећа. Напослетку, принц Крцко Орашчић и Вила Шећера плешу романтични па де де за Клару. Појављује се Дроселмејер и каже Клари да је време да иду.

Епилог: Још увек за својим писаћим столом, Е. Т. А. Хофман завршава последње поглавље приче, у нади да ће она трајати и надахњивати многе будуће генерације.

Катарина Кљајић и
Бојан Раднов

Давид Груосо

Милан Иван

Микица Јевтић, диригент: СИМФОНИЈА О ДЕТИЊСТВУ

... Музичка мисао балета је врло јасна и препуна мелодија које се памте. Чајковски се трудио да музиком верно пренесе садржај бајке која се дешава на сцени. То се посебно односи на нумере попут Битке мишева и војске Крцка Орашчића, Валцера снежних пахулица, Валцер цвећа. Лирску кулминацију свакако представља Adagio из другог чина. У композиционом смислу, ова представа јесте својеврсна „симфонизација“ балетске музике, која је своје почетке имала у Успаваној лепотици, пређашњем балету Чајковског. Сцену раста новогодишње јелке прати музика симфонијских оквира, на почетку смирена а касније се шири до невероватне експлозије у кулминацији. Валцер пахулица аутентично преноси осећај хладноће, игру светлости месечине и истовремено осећања главне хероине која се нашла у зачараној шуми. За нас ће увек остати интригантна како је Чајковски пронашао инспирацију за једноставне и певљиве, а истовремено тако чаробне и музички раскошне идеје.

У периоду Божића и Нове године балетске куће широм света играју своје верзије ове представе. Крцко Орашчић је постао саставни део зимских празника, подједнако као и јелка или божићне песме. Породице одлазе у позоришта као на својеврсно „ходочашће“ у жељи да деци покажу ту чаролију, али и да се сами преселе у свет безбрижности. Поставка овог балета не заостаје ни најмање за верзијама ове представе које се играју на сценама великих светских театара...

(одломак из текста, поводом 10 година од премијере, у листу „Позориште“, децембар 2021)

Фото: Е. Мемедовски

Александар Којић, диригент: ТРИЈУМФ ДОБРА НАД ЗЛИМ

На крају животног пута сваки човек се осврне иза себе и сети се свог детињства. Многи композитори су посезали за комичним или бајковитим садржајима у позним годинама, желећи макар на тренутак да се подсети како су срећни били када су били деца. Крцко Орашчић је права Божићна бајка. Права, зато што у њој постоје два света – стварни свет и свет сна. Музика Чајковског је лепршава и поетична чак и онда када „зле силе“ дођу на сцену. Нема мрачних тонова, нема тензије тако својствене музици Чајковског. Јер, све је бајка...

Крцко је наша једина шанса да, макар на два сата, будемо поново деца и да наш једини страх буде од злих мишева и њиховог краља.

Фото: Е. Мемедовски

Олга Ђурђевић, сценографкиња

Рођена у Новом Саду, живи и ради између Милана и Фиренце. Дипломирала на Академији примењених уметности у Фиренци, Одсек сценографије, у класи професора Maurizia Mazzucco. На истој Академији завршила специјалистичке студије из области визуелних уметности и сценског дизајна.

Од 2008. је стални члан позоришне групе Phoebe Zeitgeist из Милана, сарађује са двојезичном позоришном групом из Фиренце F.E.S.T.A. (Florence English Speaking Theatrical Artists) и Студиом за дизајн Riccardo Rami из Прата. Учествовала у креирању видео сценографије за церемонију прославе 50- годишњице главног града Бразила, Бразилије, реализовала

сценографију за више музичких видео клипова, као и за модне фотографе, сценографију и костим за филм *Casa Verdi*, инсталацију и поставку изложбе на Сардинији и др. Учествовала на више групних изложби у галерији Alexander Alvarez Contemporary Art у Алесандрији (Италија) и од 2004. до 2008. на свим групним изложбама Академије примењених уметности из Фиренце.

Мирјана Стојановић Маурич, костимографкиња

Рођена у Новом Саду. Дипломирала на Академији примењених уметности у Београду, Одсек костима, у класи професора Душана Ристића. Од 1971. је стална костимографкиња Српског народног позоришта у Новом Саду. Бави се и сликарством, тематски такође везаним за позориште. Урадила је костиме за више од 100 представа у Српском народном позоришту, гостовала као костимограф у Марибору, Скопљу и Осијеку и осмислила костиме за низ ТВ емисија и драма за РТВ Нови Сад. Представе карактеристичне за њено костимографско опредељење: *Мајбей*, *Норма*, *Самсон и Далила*, *Боеми*, *Бал под маскама...*

Учествовала је на више заједничких изложби и десетак самосталних изложби. Добитница је више награда за костим: 1969. награда Београдског универзитета „4. јул“, 1972. Награда Академије примењене уметности на XIII октобарском салону у Београду, 1977. награда на 6. новосадском салону, 1977. награда „Форма“ на „Форми VI“ и 1983. на „Форми“ IX, у Новом Саду. Године 2005. је добила Златна медаљу „Јован Ђорђевић“, највише признање Српског народног позоришта.

Иван Ђерковић

Лана Стојановић и
Соња Батић

Ученици Балетске школе и ансамбл Балета

Миња Јокановић и Самјуел Бишоп

Ана Ђурић

Александар Бечварди и Катарина Кљајић

Снага игре и музике

За протеклих 11 година *Крцко Орашчић* је изведен 68 пута, пред 53.000 гледалаца. Балетски критичари су оценили нашег *Крцка* као савремену бајку која пружа особени доживљај вредности - вера у тријумф добра над злим, у неуништивост лепог, у снагу музике и игре, којима се оплемењују сва наша чула; то је представа коју одликују комплетно музичко-играчко јединство балетског дела и задовољство потпуног доживљаја код гледалаца; са ефектним и динамичним сценама, живом и узаврелом атмосфером, експресивним маскама (Снежана Субић, Ксенија Дињашки). Посебан шарм и младалачку свежину представи увек даје наступ најмлађих, деце и ученика новосадске Балетске школе, а од ове, 162. сезоне 50-ак чланова Дечјег хор СНП-а својим гласовима увеличаће претпразнично расположење.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Позоришни трг 1, 21101 Нови Сад
Телефон: 021/ 6621 411 (централа)

За издавача / АЛЕКСАНДАР СТАНКОВ, управник
УЈ Балет / ТОНИ РАНЂЕЛОВИЋ, директор

Уредник / ИВАНА ИЛИЋ КИШ
Фотографије / НИКОЛА БРАДОЊИЋ, МИОМИР ПОЛЗОВИЋ,
АЛЕКСАНДАР РАМАДАНОВИЋ и СРЂАН ДОРОШКИ
Обликовање / РАДУЛЕ БОШКОВИЋ
Технички уредник / СОЊА ВИДАКОВИЋ САВИЋ, ЂОРЂЕ ЛАБАТ
Компјутерски слог / ЉИЉАНА БИЛБИЛ
Сарадник уредника / САНЕЛА МИЛЕНОВИЋ

Штампа / ЈП СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК, Београд
Тираж 500
б. измењено издање

162. сезона 2022/2023.

www.snp.org.rs